

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCCXXXVIII. ad annum MCCCCXL.

Parisiis, 1644

III. De foro competenti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15490

rumdem; a quibus prædicta emanarunt, & hoc quantum in litem fuerit iuratum.

ANNO
CHRISTI
1440.

III.

Quia priuilegium fori ecclesiæ est immediate à iure diuino, quandoquidem nec consensus, nec tolerantia excusare potest, animarum periculis prouidere volentes, statuimus, & vniuersis Christi fidelibus nostræ dioecesis districte præcipiendo inhibemus, ne quemquam clericum, aut personam ecclesiasticam, capitulum aut collegium quodcumque ad iudicium forense trahant: iudicibus quoque forensibus, ne quemquam eorumdem coram se experiri cogant. Alioquin tam auctor quam iudex sententiam excommunicationis ipso facto incurvant. In qua ipsos & ipsorum plebanos, dum in scriptis legitime requisiti fuerint, similiter sub eadem excommunicationis poena volumus illico excommunicatos publice denuntiari, nunquam ad absolutionis beneficium admittendos, donec parti læsæ super iniuriis & expensis taliter irrogatis caueant vel satisfaciant competenter secundum aestimationem & declarationem legitimas, coram nobis vel iudice ecclesiæ nostræ rite faciendas. Salua nihilo minus exactione poenarum in constitutionibus aliis super hoc per sedem apostolicam & in Concilio prouinciali promulgatarum.

Inhibemus, & sub poena excommunicationis interdicimus omnibus Christi fidelibus, clericis & laicis nostræ dioecesis, vt nullus ipsorum contra dictum Salvatoris & sacros Canones sine iussu nostro aut vicarii nostri speciali, præter iudices capituli

ANNO CHRISTI
1440.
nostrī & archidiaconi in Raettnbuch per archidiaconatum ibidem, de causis matrimonialibus diffiniat aut agnoscere præsumat.

Licet illorum qui occulte Dei iudicio asserunt, lepræ morbo percussi separatio a communione hominum maioribus gradibus ecclesiæ dumtaxat secundum expertorum medicorum examen sit credita, frequenti tamen querelarum assertione perceperimus, plures innocenter separatos, alios separandos toleratos, præsenti statuto sub excommunicationis poena inhibemus, quod nullus deinceps nostræ dicæcæsis clericus vel laicus quocumque modo vel forma quemquam sua temeritate audeat iudicare leprosum, vel ab hominum separare communione. Sed vniuersis & singulis sub nostra dicæcæsi degentibus districte præcipimus, quod suborta fama contra quemquam, quod lepræ morbo percussus sit, talem nostræ aut vicarii nostri transmittat audientiæ, tamquam ad sacerdotem Leuiticum per nos aut vicarium nostrum amplius examini medicorum subiiciendum pro experimento, an rumori veritas suffragetur: hoc tamen, nisi casus adeo sit indubitatus, quod tergiuersatione nequeat occultari; puta, cum infirmus aperte profitetur, quod manus Domini tetigerit eum.

I V.

Quia clericorum est, in seipsis implere voluntatem Domini, & lucere per honestam conuersationem, qualiter alios oportet in domo Domini conuersari, sacra Synodo approbante statuimus, volumus & mandamus, vniuersos clericos nostræ

Sess ij